

Številka: U-I-130/17-12
Up-732/17-12
Datum: 12. 10. 2017

**ODKLONILNO LOČENO MNENJE
SODNIKA DDR. KLEMNA JAKLIČA K SKLEPU ŠT. U-I-130/17, Up-732/17-12
Z DNE 28. 9. 2017, KI SE MU PRIDRUŽUJE SODNIK MARKO ŠORLI**

**SODNO VARSTVO REFERENDUMA: VPRAŠANJE VLADNEGA FINANCIRANJA
KAMPANJE, UČINKOVITEGA SODNEGA VARSTVA TER USTREZNOSTI
ARGUMENTACIJE USTAVNEGA SODIŠČA**

Ustavni pritožnik oziroma pobudnik zatrjuje, da je v neskladju z Ustavo, če lahko Vlada za referendumsko kampanjo sama sebi nameni 97.000,00 EUR davkopačevalskega denarja, obenem pa nasprotni strani v tej isti kampanji ne nameni ničesar. Gre v resnici za zelo pomembno ustavnopravno vprašanje, na kar nas opozarja že hiter prvi pregled primerjalnih praks, ki ga je ob študiju konkretne zadeve Ustavno sodišče opravilo do tega trenutka in s čimer (temeljitejšo primerjalno študijo) se je odločilo nadaljevati v pričakovanju potencialne vsebinske odločitve v zadevi po izčrpanju pravnih sredstev, ko, in če, bo zadeva znova pred Ustavnim sodiščem.

Primerjalni pregled pokaže, da je namenjanje davkopačevalskega denarja, torej javnih sredstev, za namene kampanje ZA ali PROTI zakonu, o katerem se odloča na referendumu, praviloma prepovedano. Na to opozarja že »Kodeks dobrih praks za področje referendumov«, ki so ga v okviru Evropske komisije za demokracijo skozi pravo (tj. Beneške komisije, katere vloga med drugim je definirati skupne evropske standarde na področju ustavnega prava) izdelali vodilni ustavnopravni strokovnjaki držav članic Sveta Evrope. Takšne izrecne prepovedi Vladnega financiranja referendumске kampanje ZA ali PROTI, ki izhajajo iz ustavne zahteve po enakosti volilne pravice, tako veljajo v Švici, Španiji, na Portugalskem, Irskem, Poljskem, Hrvaškem, celo v Rusiji in številnih drugih evropskih državah, katerih ustavne ureditve predvidevajo institucijo